

nu kun den Fordring — hvad den højtærede Minister ogsaa fremhævede — at det skal være ædruelige og paalidelige Personer, der skulle have en Kontrolbog, altsaa en Art Studsmaalsbog. For øvrigt kan man ikke andet end paastønne, at der her har vist sig Tilbøjelighed til at vende tilbage til Studsmaalsbøger, noget, man tidligere ikke har holdt af i det andet Ting. Denne Kontrol gennem Studsmaalsbøgerne indtræder først, efter at Kedelpasjerne ere blevne ansatte; skulde de altsaa vise sig udygtige eller upaalidelige, kan det konstateres ved en Paategning i Kontrolbogen, men de aflægge først deres Prøve, idet de tiltræde, altsaa efter at have overtaget deres Tjeneste, og dette er aabenbart i Strid med, hvad Lovforslaget oprindeligt tilføjede.

Af andre Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet, har den højtærede Minister berørt den med de 300 Kvadratfods Ildpaavirkningsflade. Jeg skal for øvrigt henlede Opmærksomheden paa en lille Forandring i § 2, sidste Stykke, hvor der er Tale om Kedler, der ere anbragte over eller under Beboelsesrum og andre Rum, hvori Mennesker til Stadighed skulle opholde sig. Dette „til Stadighed“ er gentaget, idet det ogsaa staar i Begyndelsen af den paagældende Passus, og jeg antager, at man kan gaa ud fra, at det skal forstås paa samme Maade her som paa det første Sted. Meningen kan ikke være, at Folk netop skulle beständig bo og bygge der, men f. Eks. en Skole, hvor der paa visse Tider af Dagen, naar Kedlen bruges, er en Mængde Mennesker samlede, lignende Bygninger maa ogsaa falde ind derunder. — I Slutningsstykket af § 2 ville ærede Medlemmer se, naar de sammenligne det med tidligere Forslag, at Betegnelsen „1ste Klasse Kedelpasjere“ er erstattet af „eksaminerede Kedelpasjere.“ — Ved § 3 har jeg ingen Bemærkninger at gøre. — § 4 er omtalt af den højtærede Minister, det er den, der i Grunden vælter det Princip, som Lovforslaget oprindeligt var bygget paa. — I § 5 er foretaget nogle smaa redaktionelle Ændringer, der ikke have meget at betyde; og de øvrige Ændringer, der ere foretagne, ere heller ikke af indgribende Art.

Jeg skal nu særlig fremhæve, at det Princip, som blev hævdet af Landstinget i Fjor, nemlig, at det er de farlige Kedler, man skal søge at værne sig imod, er fuldstændig fastholdt i Folketinget, og det maa man paastønne. Alle de Bestemmelser, Landstinget i denne Henseende indsatte, ere saa at sige uforandret vedtagne i det andet Ting, saaledes Bestemmelsen angaaende Dampkedler med over 100 Punds Damptryk, Hensynet til

Stedet, hvor de ere anbragte o. s. v., og Bestemmelsen om, at de skulle være undersøgtede et særligt Tilsyn, altsaa passes af en eksamineret Maskinmester. Alle disse Bestemmelser have efter min Opfattelse saa stor Betydning, at det noget mildner den Skuffelse, som jeg personlig føler ved, at Lovforslaget er blevet forandret i sit Hovedprincip. Jeg maa ogsaa erkende, at der opnaas noget, der naas, hvad den højtærede Minister ogsaa tilføjede med sit første fremlagte Forslag, nemlig, at der føres Tilsyn med de større Kedler og et særligt Tilsyn med de farlige Kedler. Efter mit Kendskab til den Opfattelse, der har gjort sig gældende med Hensyn til denne Sag hos en stor Del af Tingets Medlemmer, ved jeg paa den anden Side, at de gerne slutte sig til, at der lægges ganske overordentlig ringe Vaand paa Kedelpasningen paa Landet. Om der derved skulde opstaa større Fare, end man synes at frygte nu, vil jo Tiden vise, og det vil da i saa Tilfælde maaste ikke være ganske umuligt at faa en Tilføjelse til Lovforslaget. — Man staar altsaa over for det Spørgsmaal: Skulle vi tage Forslaget saa ufuldstændigt, som det er, f. Eks. efter min Opfattelse, eller skulle vi ikke tage det? Hvis man vil søge at føre Ændringer igennem saa sent paa Samlingen, vil der, da man jo ved, at Stemningen her ikke er meget overvejende for den Opfattelse, der gjordes gældende i vort Ændringsforslag i Fjor, og at heller ikke Folketinget stiller sig velvilligt dertil, næppe komme nogen Lov ud i Aar. Tage vi derimod Forslaget, som det er, have vi den Fordel, at vi faa Garanti i visse Retninger, skønt ikke i alle. Jeg har, for at berolige mig selv, konfereret med forskellige sagkyndige derom, og de have sagt: „bedre dette end intet!“ Jeg anbefaler derfor det høje Ting at fremme Lovforslaget.

C. C. Andersen: Naar jeg foretager en Sammenligning mellem det til Dels godt udarbejdede Forslag, som den højtærede Minister i Samlingen 1893—94 forelagde for dette Ting, og Lovforslaget, som det nu foreligger, skal jeg ikke nægte, at Resultatet er blevet en Skuffelse for mig. Til Trods for den lange og meget ingaaende Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det andet Ting, har det ikke opnaaet nogen Forbedring, det er tværtimod blevet forringet i en meget betydelig Grad, ja, i den Grad, at det staar tvivlsomt for mig, hvorvidt Forslaget i dets foreliggende Skuffelse i det hele taget vil kunne gøre nogen nævneværdig Nytte. — I Folketinget er der — nærmest vel, fordi man vilde søge at fri-